EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 5.7.2021
COM(2021) 356 final

2021/0176 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 for så vidt angår begrænsning af adgangen til EU-farvande

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013 om den fælles fiskeripolitik[1] fastsætter en undtagelse for medlemsstaternes 12-sømilezone (territorialfarvande) fra den generelle regel, at EU-fiskerfartøjer skal have lige adgang til alle EU-farvande og -ressourcer som fastsat i forordningens artikel 5, stk. 1. Undtagelsen giver medlemsstaterne ret til at begrænse fiskeriet i 12-sømilezonen til visse fartøjer. De begrænsninger, der er indført på grundlag af undtagelsen, har reduceret fiskeritrykket i de biologisk mest følsomme områder og har bidraget til økonomisk stabilitet for ikke-industrielle kystnært fiskeri.

I artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 fastsættes en tilsvarende undtagelse for farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Unionens yderste periferi, jf. traktatens artikel 349, stk. 1. Undtagelsen giver de berørte medlemsstater ret til at begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i havne i disse territorier.

Undtagelserne gælder indtil den 31. december 2022, og forslaget har til formål at undgå en afbrydelse af den særlige adgangsordning, der er fastsat i forordningens artikel 5, stk. 2 og 3. Det foreslås at ændre de pågældende bestemmelser for at forlænge den periode, hvori medlemsstaterne kan begrænse adgangen til deres farvande i henhold til disse bestemmelser.

Målsætningerne for den særlige ordning er stadig lige så relevante, som de har været i de foregående årtier. Dette skyldes mange bestandes nuværende bevaringstilstand, kystfarvandenes fortsatte følsomhed i bevaringsmæssig henseende samt de fortsatte vanskeligheder i kystområder, der i høj grad er afhængige af fiskeri og efter al sandsynlighed ikke vil kunne udnytte andre økonomiske udviklingstendenser. En ændring af de nuværende ordninger er forbundet med en stor risiko for at forstyrre den balance, der har udviklet sig siden indførelsen af denne særlige ordning.

Forslaget har derfor til formål at forlænge de nuværende undtagelser med yderligere ti år.

Derudover foreslås en ændring af bilag I til forordning (EU) nr. 1380/2013. I bilag I fastsættes for hver medlemsstat, hvilke geografiske områder i andre medlemsstaters kystfarvande der må fiskes i, og hvilke arter der må fiskes efter. Denne ændring afspejler Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union samt en fælles meddelelse fra Italien og Grækenland til Kommissionen af 9. juni 2020 vedrørende italienske fiskerfartøjers adgang til græske territorialfarvande, som afspejlet i den bilaterale aftale mellem de pågældende medlemsstater. Endelig — som følge af dommen i sag C-457/18[2] — bør fodnoterne med henvisning til voldgiftsaftalen mellem Slovenien og Kroatien, undertegnet i Stockholm den 4. november 2009, fjernes fra bilag I på grund af manglende EU-kompetence i grænseanliggender.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

---

1 EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22.

2 Dom af 31. januar 2020, Republikken Slovenien mod Republikken Kroatien, C-457/18, EU:C:2020:65, præmis 102-104.

I henhold til artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF har EU enekompetence med hensyn til bevarelse af havets biologiske ressourcer inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik. Forslaget henhører under denne enekompetence, og derfor finder nærhedsprincippet ikke anvendelse.Da forslaget primært vedrører en tidsbegrænset forlængelse af en foranstaltning, som allerede findes i forordning (EU) nr. 1380/2013, er der ingen betænkeligheder med hensyn til proportionalitetsprincippet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

I andet halvår af 2020 blev medlemsstaterne opfordret til at give oplysninger om de restriktioner, de anvender i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Der blev modtaget bidrag fra 16 medlemsstater, hvilket bekræftede behovet for at fortsætte den nuværende undtagelsesordning uden ændringer. Dog har Italien og Grækenland anmodet om, at bilag I til forordning (EU) nr. 1380/2013 ændres for at afspejle adgangen til de græske territorialfarvande i Det Ægæiske Hav, Det Joniske Hav og Det Libyske Hav.

I december 2020 fremlagde Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) en rapport om den sociale dimension af den fælles fiskeripolitik[3]. Rapporten drøftede blandt andet, hvorvidt de restriktioner, der er fastsat af medlemsstaterne i henhold til forordningens artikel 5, stk. 2, kan have bidraget til at bevare kystflådernes traditionelle fiskeriaktiviteter og dermed bevare den sociale og økonomiske infrastruktur i disse områder.

STECF bemærkede, at det ikke var muligt at vurdere bidraget fra disse restriktioner, da yderligere analyser var nødvendige, og mange andre medvirkende faktorer skulle tages i betragtning. Eksperterne konkluderede dog, at ingen medlemsstater rapporterede om uoverensstemmelser vedrørende artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. STECF observerede, at denne regel, som har været gældende siden begyndelsen af 1970'erne, og som var inkluderet i den første grundforordning for den fælles fiskeripolitik i 1982 og i alle revisioner af den fælles fiskeripolitiks grundforordning lige siden (1992, 2002, 2013), er bredt accepteret og hindrer konflikter mellem medlemsstaterne.

- **Konsekvensanalyse**

Som anført i køreplanen for dette initiativ[4] går forslaget ud på at forlænge varigheden af den nuværende ordning, som det også blev gjort i 2012 med en ændring til den tidligere forordning om den fælles fiskeripolitik[5]. Ændringerne til bilag I begrænses til at afspejle den seneste udvikling i forvaltningen af territorialfarvandene. Det er derfor ikke nødvendigt at foretage en konsekvensanalyse.

---

3 https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2672864/STECF+20-14+-+Social+dimension+CFP.pdf/a68c6c42-6b64-41fc-b5a0-b724c71aa78e

4 https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12533-Extension-of-the-access-to-waters-regime-under-the-Common-Fisheries-Policy

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1152/2012 af 21. november 2012 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Foranstaltningen medfører ikke yderligere udgifter for EU.

2021/0176 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 for så vidt angår begrænsning af adgangen til EU-farvande

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[6],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) EU-fiskerfartøjer har lige adgang til EU-farvande og ressourcer omfattet af den fælles fiskeripolitiks regler.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013[7] omfatter bestemmelser om undtagelser fra reglen om lige adgang under følgende omstændigheder.

(3) Medlemsstaterne har ret til at begrænse fiskeriet i farvande indtil 12 sømil fra deres basislinjer således, at det forbeholdes fartøjer, der traditionelt fisker i sådanne farvande fra havne på den tilstødende kyst.

(4) I farvandene indtil 100 sømil fra basislinjerne for Unionens yderste periferi, jf. traktatens artikel 349, stk. 1, har medlemsstaterne også ret til at begrænse fiskeriet til fartøjer, der er registreret i disse territorier.

(5) De eksisterende regler, der begrænser adgangen til ressourcer inden for medlemsstaternes 12-sømilezone, har været til gavn for bevarelsen ved at begrænse fiskeriindsatsen i de mest følsomme dele af EU-farvandene. Med disse regler har det også været muligt at opretholde det traditionelle fiskeri, som den sociale og økonomiske udvikling i visse kystsamfund er stærkt afhængig af.

---

6 EUT C , , s. .

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

(6) Eksisterende restriktioner, som begrænser adgangen til havets biologiske ressourcer omkring de regioner i Unionens yderste periferi, der er omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten, har bidraget til at bevare den lokale økonomi i disse territorier for så vidt angår deres strukturelle, sociale og økonomiske situation.

(7) De eksisterende undtagelser vedrørende begrænsning af adgang til EU-farvande udløber den 31. december 2022. Disse undtagelser bør dog forlænges med endnu en periode på ti år for at sikre kontinuiteten i de nuværende beskyttelsesforanstaltninger og for at undgå at forstyrre den balance, der har udviklet sig siden indførelsen af denne særlige ordning.

(8) Bilag I til forordning (EU) nr. 1380/2013 bør ændres som følge af Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og efter en fælles anmodning fra Italien og Grækenland vedrørende italienske fartøjers adgang til Det Joniske Hav, Det Ægæiske Hav og det Libyske hav.

(9) Forordning (EU) nr. 1380/2013 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) nr. 1380/2013 foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 5, stk. 2, 3, og 4, ændres datoen "31. december 2022" til "31. december 2032".

(2) Bilag I erstattes af teksten i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat fra den 1. januar 2023.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*